

Р Е Ш Е Н И Е

№ 431

гр. Перник, 07 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на осемнадесети октомври през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 78 по описа за 2013 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на “Елит груп 2003” ЕООД, София, чрез управителя Д.Д.Ф.***, с която се оспорва ревизионен акт № 9 от 11.12.2012г., издаден от Гл.експерт „МДТ” при Община Перник и потвърден изцяло от Кмета на Община Перник. Жалбата е срещу установените задължения на дружеството, с които са установени публични задължения за данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци за календарната 2011г., общо в размер на 162 299.03лева., ведно с начислената лихва. От мотивната част на жалбата се изхожда, че РА е незаконосъобразен, защото е немотивиран и постановен при неизяснена фактическа обстановка. В жалбата се прави съпоставка и се насочва вниманието към акт за установяване на задължения по декларация № 207 от 19.11.2012г., в който са обложени с ТБО и ДНИ различен брой имоти собственост на дружеството. Излага се също, че част от имотите били земеделска земя, а други унищожени земи без да се прави конкретизация. Процесуалния пълномощник прави конкретизация на спорните имоти, като ги посочва с допълнителна молба и ги изброява, както следва: 1.Гр.Перник, имот 000001-1480987 кв.м.– рудник Република, посочен под № 1 в РА; 2.с.Люлин-имот 000088-5599584кв.м.- посочен под № 2 в РА; 3.гр.Перник-имот 017006-10 615кв.м.- Цалева круша- посочен под № 6 в РА; 4. гр.Перник, имот 000258 – 519 391 кв.м. – посочен под № 7 в РА; 5. гр.Перник, имот 034023, Егречище- 33 521 кв.м.- посочен под № 8 в РА; 6. с.Големо Бучино, м. Войнишка 850 кв.м. – посочен под № 9 в РА; 7. с. Големо Бучино, м.Войнишка 1900 кв.м. – посочен под № 10 в РА; 8. с.Големо Бучино, м. Войнишка 1340 кв.м. – посочен под № 11 в РА; 9. с.Големо Бучино, пл. № 288-дв.м. 3700 кв.м. – посочен под № 12 в РА; 10. с.Големо Бучино, м.Крайще - 1100 кв.м. – посочен под № 13 в РА; 11. с. Рударци, имот 001092 – 4742 кв.м. – посочен под № 17 в РА; 12. с. Кладница, имот 000039 – 460 189 кв.м.- посочен под № 18; 13. гр.Перник, имот 000203 – 518 537 кв.м. – открит рудник-обединен - посочен под № 26; 14. гр. Перник, имот 000032 – 10 477 кв.м. - посочен под № 27; 15. гр. Перник, 55871.502.691 – 28 822 кв.м. - посочен под № 28; 16. гр.Перник, имот 014044 – 1113 кв.м. – унищожени земи – посочен под № 29; 17. с. Големо Бучино, м.Войнишка 1 200 кв.м.- унищожени земи- посочен под № 31 в РА; 18. гр. Перник, имот 000145 – 47 796 кв.м. към открит рудник Обединен- посочен под № 37 в РА; 19. гр. Перник, имот 000210 – 13666 кв.м. – посочен под № 38 в РА; 20. гр. Перник, имот 000211 – 21 443кв.м. –в м.”Дъбо” - посочен под № 39 в РА; 21. Г. Бучино, местност Войнишка -760 кв.м.- посочен под № 40 в РА; 22. гр.Перник, имот 020042 -2054 кв.м. –местност „Гайдарица” посочен под № 43 в РА; 23. гр. Перник, имот 000013-13379кв.м.- към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 44 в РА; 24. гр. Перник, имот 000110 – 10 356 кв.м. –към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 45 в РА; 25. гр. Перник,

имот 000099 – 29429 кв.м. към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 46 в РА; 26. гр. Перник, имот 000041 – 620 844 кв.м. –към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 47 в РА; 27. гр. Перник, имот 000014-81 516 кв.м. –местност „Тръстов дол” - под № 48 в РА; 28. с. Люлин, имот 000200 – 5352кв.м.-под № 50 в РА; 29. гр. Перник, имот 000040 – 46 691 кв.м. – под № 51 в РА; 30. с. Люлин, имот 000201 – 150 719 кв.м.-под № 52 в РА; 31. с. Дивотино, имот 000503 – 793 983 кв.м. –под № 53 в РА; 32. с. Люлин, имот 000204 – 9925 кв.м.-под № 54; 33. с. Дивотино, имот 000501 –33783 кв.м. – под № 55 в РА; 34. гр. Перник, имот 000137 –123813 кв.м. –под № 57 в РА; 35. гр.Перник, имот 000138 –17434 кв.м. –под № 58; 36. с. Г. Бучино, местност Войнишка - 3020 кв.м.-под № 61 в РА; 37. с. Г. Бучино, местност Войнишка -17506кв.м.-под № 62; 38. с. Г. Бучино, местност Войнишка -1800 кв.м.- под № 63 в РА; 39. с. Г. Бучино, местност Войнишка -450 кв.м.-под № 66 в РА и счита, че по отношение на тях не се дължат такси и налози. В пледоарията по същество оспорващия, счита, че РА е незаконосъобразен и неправилен в частта за установени задължения за ТБО за 39 имота, собственост на дружеството и се иска отмяната му и връщане на преписката на органите по местни приходи за ново преизчисляване на задълженията на дружеството в тази част. По отношение на останалите имоти посочени в РА пледира, че не се обжалват. Писмени бележки не са депозираны в предоставения срок. Не се претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Кметът на Община Перник, чрез процесуалният си пълномощник оспорва жалбата. В пледоарията си по същество набляга, че ревизионният акт е издаден при спазване на материалния закон и процесуалните правила на ДОПК. Акта е издаден при напълно изяснена фактическа обстановка и при наличие на убедителни писмени доказателства. Правилно са посочени дължимите суми и периодите, за които са начислявани. Въз основа на твърденията си моли жалбата да бъде отхвърлена, а ревизионният акт потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира за присъждане на разноски.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания ревизионен акт, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от лице, което е засегнато пряко от издадения и обжалван ревизионен акт и има правен интерес от оспорването.

Спазен е срока по чл.156, ал.5 от ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В глава XIV от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължения за осигурителни вноски, като за местните данъци и такси съгласно препращащата разпоредба на чл.4, ал.1 от ЗМДТ, са приложими както предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължения по данни от декларация по чл. 107, ал.3 от ДОПК, така и установяване, което се осъществява с изготвяне на ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК.

В настоящия случай е проведено ревизионно производство, което е приключило с издаване на РА, по смисъла на чл. 108 от ДОПК. Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионното производство е започнало със издаването на заповед № 12/ 12.07.2012 г. от Началника отдел „МДТ” при община Перник, с която е възложено извършването на ревизия на „Елит груп 2003” ЕООД за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2011 г. и обхваща задълженията на дружеството от данък недвижими имоти и такса битови отпадъци. Заповедта за възлагане на ревизия съдържа всички реквизити

по чл. 113, ал. 1 от ДОПК и е връчена по съответния ред, като това обстоятелство е видно от оформена разписка. Със заповед № 16/29.09.2012г. Началника на отдел „МДТ” при община Перник по искане на “Елит груп 2003”ЕООД е продължил срока на ревизията до 12.11.2012г., за което е връчил по съответния ред заповедта за изменение на срока на ревизията.

Ревизията представлява съвкупност от действия на компетентните органи по приходите, които в конкретния казус са насочени към установяване на задължения от местни данъци и ТБО. Осъществена е в предвидените срокове по чл. 114, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 114, ал. 2 от ДОПК.

За установените задължения е изготвен ревизионен доклад № 9/22.11.2012г. изготвен от лицата посочени в заповедта за възлагане на ревизия. Съдържанието на доклада е в съответствие с изисквания посочени в чл. 117, ал. 2 от ДОПК. На 22.11.2012г. ревизионния доклад е връчен срещу подпис на упълномощено от управителя лице, за което е представено и нотариално заверено пълномощно. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение.

Със заповед № 18/23.11.2012 г. на Началник отдел „МДТ” е определен компетентен орган за издаване на ревизионен акт.

С РА № 9/11.12.2012 г., административният орган е определил общо дължими задължения за ДНИ и ТБО за имоти собственост на дружеството за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2011г.. Установените задължения са общо в размер на 162 299.03лв., в това число: за данък върху недвижимите имоти – 126 956.78лв. и лихва за просрочие-15 785.22лв. и за такса битови отпадъци 17 394.30лв. и лихва за просрочие 2 162.73лв..

Срещу РА във законоустановения срок е постъпило възражение от ревизираното дружество пред компетентния орган – Кметът на Община Перник. Възражението е подадено в предвидения 14 дневен срок по чл. 152, ал. 1 от ДОПК и е разгледано според установените процесуални правила. Като неоснователни са били преценени от Кмета на Община Перник, в качеството му на решаващ орган по чл. 155 от ДОПК не подкрепените с доказателства твърдения и възраженията по отношение начина на определяне и начисляване на ТБО и ДНИ.

С решение изх. 13/ММО-3-1 от 25.01.2013г., въз основа на предоставените му законови правомощия, съгласно чл. 155, ал. 2 от ДОПК, Кметът на Община Перник е потвърдил изцяло установените задължения с РА № 9/11.12.2012г..

От установената по-горе фактическа обстановка съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 3 ДОПК-орган по приходите, а решението на горестоящия орган - от решаващия орган по чл. 152, ал. 2 ДОПК. Същите са мотивирани от правна и фактическа страна. В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, че ако не бяха допуснати, административният орган би стигнал до други правни изводи. При това положение и въпреки, че няма в жалбата насоки в тази област състава приема, че не са налице отменителни основания.

Материалната законосъобразност на изложените от ревизиращите органи мотиви, съдът следва да провери по повод на осъществявания в настоящото производство съдебен контрол. Основните възражения конкретизирани в последствие са, че данък недвижими имоти /ДНИ/ за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2011г. не се дължи за 39 имота, посочени в молба вх. № 1182 от 09.05.2013г. приложена по делото и по отношение на тези имоти неправилно е определена ТБО. Тази теза се обуславя от твърденията още във възражението против РА, че данъчния орган не е отбелязал вида на нежилищните имоти, описани в Приложение № 1 и 2 към договор за покупко-продажба на търговското предприятие от 21.01.2005 г. по чл.37 и

сл. от Закона за особените заложи и неправилно е приложил разпоредбите на чл. 10, ал.1 от ЗМДТ. Изразено е твърдение, че дружеството притежава земи - бивши минни изработки, които имали статут на нарушени територии-унищожени земи и земеделски земи. Същите оплаквания са пренесени, дори не са доразвити и в жалбата до съда. Не са подкрепени с доказателства, както в хода на административното производство, така и не се ангажираха доказателства, които да оборят тезата на административния орган, че дружеството дължи ДНИ и ТБО.

След като се акцентира на Приложение № 1 и 2 към договор за продажба на търговското предприятие същото следва да се разгледа и да се даде отговор в него дали има посочени имоти със статут на нарушени територии и земеделски земи, така както твърди настоящия жалбоподател.

От Приложение № 1 и № 2 се установява, че няма описан имот, който да е определен със статут на "нарушени територии/бивши минни разработки". В приложение № 1 и 2 са описани общо 100 броя недвижими имоти, като от № 1 до № 33 е написано земеделска земя. С оглед на това за тези 33 имота описани като земеделски земи, административния орган не е начислявал данъци и съответно не ги е обложил с ДНИ и ТБО.

За всички останали недвижими имоти, видно от том I и том II на делото и в съответствие с Приложение № 1 и 2 са подадени данъчни декларации, включително и за такива, които са земеделска земя, но са включени в урбанизирани територии, по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ, подробно описани в РА, като облагаеми по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. Въпреки предоставената възможност от органа, ответната страна не е представила индивидуална скица на всеки недвижим имот. С оглед на това данъчният орган се е позовал на попълнената служебна техническа страница от декларацията конкретно за всеки имот. В служебната страница на декларациите по чл. 14 от ЗМДТ, служителите от отдел „Териториално и селищно устройство“ на Община Перник са проверили и установили, със заверка и подпис, че имотите са разположени в урбанизираните територии на населените места. Прегледът на всяка декларация поотделно със заверка по т. 4 на служебната информация „Разположение спрямо строителните граници на населеното място“ е доказателство в това отношение. Възраженията в жалбата, че с АУЗД № 204 от 19.11.2012г. са отчетени 33 земеделски имота, а в оспорвания РА като земеделски земи са приети 48 такива не ги ползат, най-малкото, защото РА е в тяхна полза, т.е. са обложени с ДНИ по-малко имота. Следва да се уточни, че дружеството жалбоподател не развива по същество възражения по отношение определения ДНИ, а такава възможност за него и не съществува. Данъчно задължени лица са собствениците на недвижими имоти, независимо дали се използват или не. Също така следва да се посочи, че на пълномощника на жалбоподателя се предостави възможност и му бе указано да предостави доказателства, от които да е видно дали е уведомявал общинската служба по приходите за промяна на някое обстоятелство имащо значение за определяне на данъка за процесния период. До приключване на съдебното дирене не се представиха доказателства в тази връзка и следва да се приеме, че не са подавани декларации по чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ и правилно посочените имоти са обложени с налози за ДНИ. По отношение на твърденията на жалбоподателя, че спорните 39 недвижими имот, които се намират на територията на Община Перник са бивши открити въгледобивни мини, които са неизползуваеми и са с неустановено предназначение или както се изразява пълномощника те са “унищожени земи” и не следва да се облагат с ДНИ, настоящия състав ги приема за неоснователни. Ако са неизползуваеми или жалбоподателят не ги приема като актив, в негова тежест е било да направи необходимото за отписването на имота от данъчните партии, респ. за

отчуждаването им, като тежестта на доказване на тези факти и обстоятелства е негова. Напротив, за всичките си недвижими имоти са подадени декларации за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти през 2010г., видно от том. I и том II по делото. Също така това твърдение се опровергава от доказателствата по делото, в т.ч. от заключението на допуснатата съдебно-техническа експертиза. Тези спорни имоти – минни откритки, котлован, насипища и др. са извън строителните граници на населените места, както са посочили вещите лица, но тези имоти имат производствено предназначение изхождайки от описанието, което са дали експертите и същите са преминали в патримониума на жалбоподателя по силата на договора за покупко продажба на особен залог върху търговското предприятие “Мини открит въгледобив” ЕАД, чиито основен предмет на дейност е неразривно свързан с използването им за производствени нужди. По смисъла на чл. 14 от ЗМДТ данъчно задължените лица подават декларация, която има значение за определянето на данъка и при промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, те уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1. В този смисъл по подадените декларации няма нарушени територии. Следва да се уточни, че доказателствената тежест за това, какво са “унищожени земи” е за жалбоподателя. Няма такова легално понятие, което да предизвика служебно прилагане на основанието да се отмени оспорвания акт за такива земи, ако въобще съществува законова възможност. От приложение № 1 към договора, както и от описа към това приложение в предмета на сделката няма забележки за това, кои земи са унищожени, кои са рекултивирани, кои са опасни от радиация и т.н. Друго, видно от приложената към РА разбивка по имоти за ДНИ и ТБО, имотите на дружеството жалбоподател са декларирани през 2010г., а за две години не може да се установи как от идентифицирани ПИ, било то земеделска земя или такива в строителни граници и с различно предназначение от земеделски земи, тези земи са сменили предназначението си, независимо какво е било то в “унищожени земи”. При тези изводи, състава приема, за недоказани твърденията на пълномощника, че спорните имоти са “унищожени земи”.

По отношение на установения размер на ДНИ за спорните имоти се изслуша и съдебно икономическа експертиза, заключението на която се цени като компетентно дадено. Въз основа на нея се приема, че установения размер за спорните 39 имота е определен в размер на 2 на хиляда върху по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка на имотите, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, като в случая това е данъчната оценка. Видно от представената по делото Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Перник, Общински съвет Перник е определил с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. Вещото лице посочи при изслушването на СИЕ, че неговите изчисления като краен резултат напълно съответстват на изчисленията на ревизиращия орган и категорично заяви, че като краен резултат се получава сумата посочена в от органа по отношение на всички имоти посочени в РА. С оглед на изложеното състава приема, че размера на ДНИ е определен в съответствие с нормативната база.

По отношение на ТБО, настоящия състав намира, че таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 от ЗМДТ за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Не е налице условието по чл. 71, т. 2 от ЗМДТ за освобождаване на жалбоподателя от заплащане на тази услуга, тъй като от

доказателствата по делото се установява, че Община Перник е предоставяла тази услуга през 2011г., в т.ч. и конкретно по отношение на територии, където се намират имотите на жалбоподателя. Има издадена заповед № 2066/22.10.2010г., с която са определени границите на районите, видът на предлаганите услуги, както и честотата на сметоизвозване, по реда на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ. Също така е наличен договор за възлагане на обществена поръчка за сметосъбиране и сметоизвозване, третиране на битови отпадъци, почистване на териториите за обществено ползване. Налице е и решение № 16-ДО-44-00 от 02.09.2009г. на директора на РИОСВ, от което се установява, че на територията на общината има изградено депо за събиране, транспортиране, временно съхраняване и депониране на отпадъци. Въз основа на всички така представени и неоспорени от страните доказателства, настоящия състав приема, че община Перник предоставя услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци по отношение на населените места, в това число и касателно имотите на жалбоподателя. Не се кредитира заключението на СТЕ в частта, с която вещите лица са посочили, че по отношение на спорните имоти не се извършват услугите по т. 1 от заповед № 2066/22.10.2010г. на Кмета на общината, защото както бе заявено в съдебното заседание “при проверката, която извършихме на място, установихме, че там сметоизвозване и сметосъбиране не се извършва, а поддържането на чистотата на територията се извършва от служители на дружеството”, това са лични възприятия, а не е отговорено конкретно на поставения въпрос. Границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 от ЗМДТ в съответния район, както и честотата на сметоизвозване за 2011г. са определени със заповед на Кмета на Община Перник и заповедта е обявена публично до 30 октомври на 2011г., съгласно чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ. Съгласно цитираната заповед е регламентирано, че Община Перник извършва всички услуги по чл.62 от ЗМДТ на територията на община Перник, както и е разписала райони, в които ще се извършва само услугата по обезвреждане на отпадъци в депа и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и по силата на по-силното основание следва да се приеме, че за останалите непосочени в заповедта населени места се извършват всички дейности по т. 1. В районите, според пълномощника на административния орган, потвърдил РА, там където се намират недвижимите имоти на дружеството се предоставят услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, както и поддържане чистотата на територии на обществено ползване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци. Доказателствената тежест и оборването на тези факти е за жалбоподателя, които не успя да обори констатациите на данъчния орган изведени въз основа на годни писмени доказателства и не ангажира никакви релевантни доказателства за приложимостта (невъзможността да се приложи) на чл. 62 от ЗМДТ. Независимо от задължителността на служебно начало в процеса, да се дават указания за оборване на стабилен административен акт (заповедта от 2010г. за определяне районите по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ) и за това къде се чисти и кога, при положение, че жалбоподателя ползува процесуално представителство по реда на чл. 18 от АПК би нарушило принципа на равенството в процеса. Не без значение е обстоятелството, че в тежест на жалбоподателя е било още в хода на производството пред административния орган да изпълни задълженията си за ангажиране на доказателства. С оглед на изложеното следва да се приеме, че административният орган правилно е определил размера на задължението на оспорващия за ТБО. Същите се изчислени съгласно решение № 287 от 29.01.2009г. на Общински съвет Перник и са в размер на 6.5% върху отчетната стойност на имота, в това число 3.5 за сметоизвозване

и сметосъбиране, 0.2% за обезвреждане на битови отпадъци в депа и 2.8 за чистота на териториите за обществено ползване, което обстоятелство се подкрепи и от изслушаната и приета СИЕ. Експерта сочи, че след направените пресмятания е получил същия размер, който е установил и данъчният орган. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не следва да заплати никакъв размер на таксата за спорните имоти, поради неизяснения статут на имотите. Както вече бе отбелязано по-горе, необходимо е общината да е предоставяла извършване на услугата по отношение на обществените територии в населеното място, в което се намират недвижимите имоти, а не конкретно по отношение на самите имоти. В случая е безспорно доказано предоставянето на услугата на територията на община. Перник и в районите, в които се намират имотите на жалбоподателя.

Въз основа на изложеното настоящия състав приема, че административният орган не е допуснал нарушение на материално правните норми и на административно-производствените правила при издаването на процесния РА. Същият е издаден по подадени декларации от жалбоподателя, който носи отговорност за декларираните от него данни, като административният орган не е установил несъответствия, които подробно е описал в актовете и за които е приложил съответните писмени доказателства.

Предвид изложените съображения, жалбата на “Елит груп 2003” ЕООД срещу РА № 9 от 11.12.2012г., издаден от орган по приходите-главен експерт в отдел “Ревизии и принудително събиране” при Дирекция “Местни приходи” при община Перник, в частта, с която се оспорва начисляването на такси и налози по отношение на спорните 39 имота, собственост на жалбоподателя, следва да бъде отхвърлена като неоснователна. В останалата част РА не е спорен, с оглед направеното изявление от адвокат пълномощника.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски съдът приема, че такива се дължат от страна на жалбоподателя. Жалбоподателят следва да заплати на ответната страна договореното и заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна помощ и съдействие в размер на 1800лв.. Искане за прекомерност до приключване на съдебното дирене не е направено, поради което се присъжда цялата заплатена сума.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 143, ал. 4 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Елит груп 2003” ЕООД, гр. София, бул. “Витоша” № 188, представлявано от управителя Д.Д.Ф. срещу Ревизионен акт № 9 от 11.12.2012г. на гл. експерт от отдел “Ревизии и Принудително Събиране” при Дирекция “Местни Приходи” на община Перник потвърден изцяло от Кмета на Община Перник в качеството му на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК във вр. с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, по отношение установения размер на данък за недвижими имоти и такса битови отпадъци, за имотите както следва: 1.Гр.Перник, имот 000001-1480987 кв.м.– рудник Република, посочен под № 1 в РА; 2.с.Люлин-имот 000088-5599584кв.м.- посочен под № 2 в РА; 3.гр.Перник-имот 017006-10 615кв.м.-Цалева круша- посочен под № 6 в РА; 4. гр.Перник, имот 000258 – 519 391 кв.м. – посочен под № 7 в РА; 5. гр.Перник, имот 034023, Егречище- 33 521 кв.м.- посочен под № 8 в РА; 6. с.Големо Бучино, м. Войнишка 850 кв.м. – посочен под № 9 в РА; 7. с. Големо Бучино, м.Войнишка 1900 кв.м. – посочен под № 10 в РА; 8. с.Големо Бучино, м. Войнишка 1340 кв.м. – посочен под № 11 в РА; 9. с.Големо Бучино, пл. № 288- дв.м. 3700 кв.м. – посочен под № 12 в

РА; 10. с.Големо Бучино, м.Краище - 1100 кв.м. – посочен под № 13 в РА; 11. с. Рударци, имот 001092 – 4742 кв.м. – посочен под № 17 в РА; 12. с. Кладница, имот 000039 – 460 189 кв.м.- посочен под № 18; 13. гр.Перник, имот 000203 – 518 537 кв.м. – открит рудник-обединен - посочен под № 26; 14. гр. Перник, имот 000032 – 10 477 кв.м. - посочен под № 27; 15. гр. Перник, 55871.502.691 – 28 822 кв.м. - посочен под № 28; 16. гр.Перник, имот 014044 – 1113 кв.м. – посочен под № 29; 17. с. Големо Бучино, м.Войнишка 1 200 кв.м.-унищожени земи- посочен под № 31 в РА; 18. гр. Перник, имот 000145 – 47 796 кв.м. към открит рудник Обединен- посочен под № 37 в РА; 19. гр. Перник, имот 000210 – 13666 кв.м. – посочен под № 38 в РА; 20. гр. Перник, имот 000211 – 21 443кв.м. –в м.”Дъбо” - посочен под № 39 в РА; 21. Г. Бучино, местност Войнишка -760 кв.м.- посочен под № 40 в РА; 22. гр.Перник, имот 020042 -2054 кв.м. –местност „Гайдарица” посочен под № 43 в РА; 23. гр. Перник, имот 000013-13379кв.м.- към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 44 в РА; 24. гр. Перник, имот 000110 – 10 356 кв.м. –към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 45 в РА; 25. гр. Перник, имот 000099 – 29429 кв.м. към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 46 в РА; 26. гр. Перник, имот 000041 – 620 844 кв.м. –към „Открит рудник Обединен”- посочен под № 47 в РА; 27. гр. Перник, имот 000014-81 516 кв.м. – местност „Тръстов дол” - под № 48 в РА; 28. с. Люлин, имот 000200 – 5352кв.м.-под № 50 в РА; 29. гр. Перник, имот 000040 – 46 691 кв.м. – под № 51 в РА; 30. с. Люлин, имот 000201 – 150 719 кв.м.-под № 52 в РА; 31. с. Дивотино, имот 000503 – 793 983 кв.м. –под № 53 в РА; 32. с. Люлин, имот 000204 – 9925 кв.м.-под № 54; 33. с. Дивотино, имот 000501 –33783 кв.м. – под № 55 в РА; 34. гр. Перник, имот 000137 – 123813 кв.м. –под № 57 в РА; 35. гр.Перник, имот 000138 –17434 кв.м. –под № 58; 36. с. Г. Бучино, местност Войнишка -3020 кв.м.-под № 61 в РА; 37. с. Г. Бучино, местност Войнишка -17506кв.м.-под № 62; 38. с. Г .Бучино, местност Войнишка -1800 кв.м.- под № 63 в РА; 39. с. Г. Бучино, местност Войнишка -450 кв.м.-под № 66 в РА.

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на “Елит груп 2003” ЕООД, гр. София, бул. “Витоша” № 188, представлявано от управителя Д.Д.Ф. срещу Ревизионен акт № 9 от 11.12.2012г. на гл. експерт от отдел “Ревизии и Принудително Събиране” при Дирекция “Местни Приходи” на община Перник потвърден изцяло от Кмета на Община Перник в качеството му на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК във вр. с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ по отношение на установения размер на данък за недвижими имоти и такса битови отпадъци за останалите имоти описани в РА № 9 от 11.12.2012г. и прекратява производството по делото в тази му част.

ОСЪЖДА “Елит груп 2003” ЕООД, гр. София, бул. “Витоша” № 188, представлявано от управителя Д.Д.Ф. *** разноси в размер на 1800 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/